

Хвилини (1900)

Українка Леся

Якби мої думи німії
Та піснею стали без слова.
Тоді б вони більше сказали,
Ніж вся отся довга розмова.

Якби мої думи німії
На струни проречисті впали,
Зайшлись би плачем мої струни
І сміхом дитячим заграли.

Мов хвиля морська в ясну бурю,
І темна, й блискуча, й раптова,
І сонцеві рідна, й безодні,
Була б моя пісня без слова.

Важкі побережнії скелі
Зрива переможнеє море;
Невже переможная пісня
Важкого жалю не поборе?

Невже моя пісня не хвиля?
Ой леле! Даремні питання...
Німі мої думи, а руки
Дають лиш німії стискання...

5.02.1900

Постійна адреса: http://ukrlit.org/ukrainka_lesia/khvylyny